BnF Gallica

Grec 1642

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 1642

BnF Gallica

APPIANUS Alexandrinus. Auteur du texte. Grec 1642. 1401-1500.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

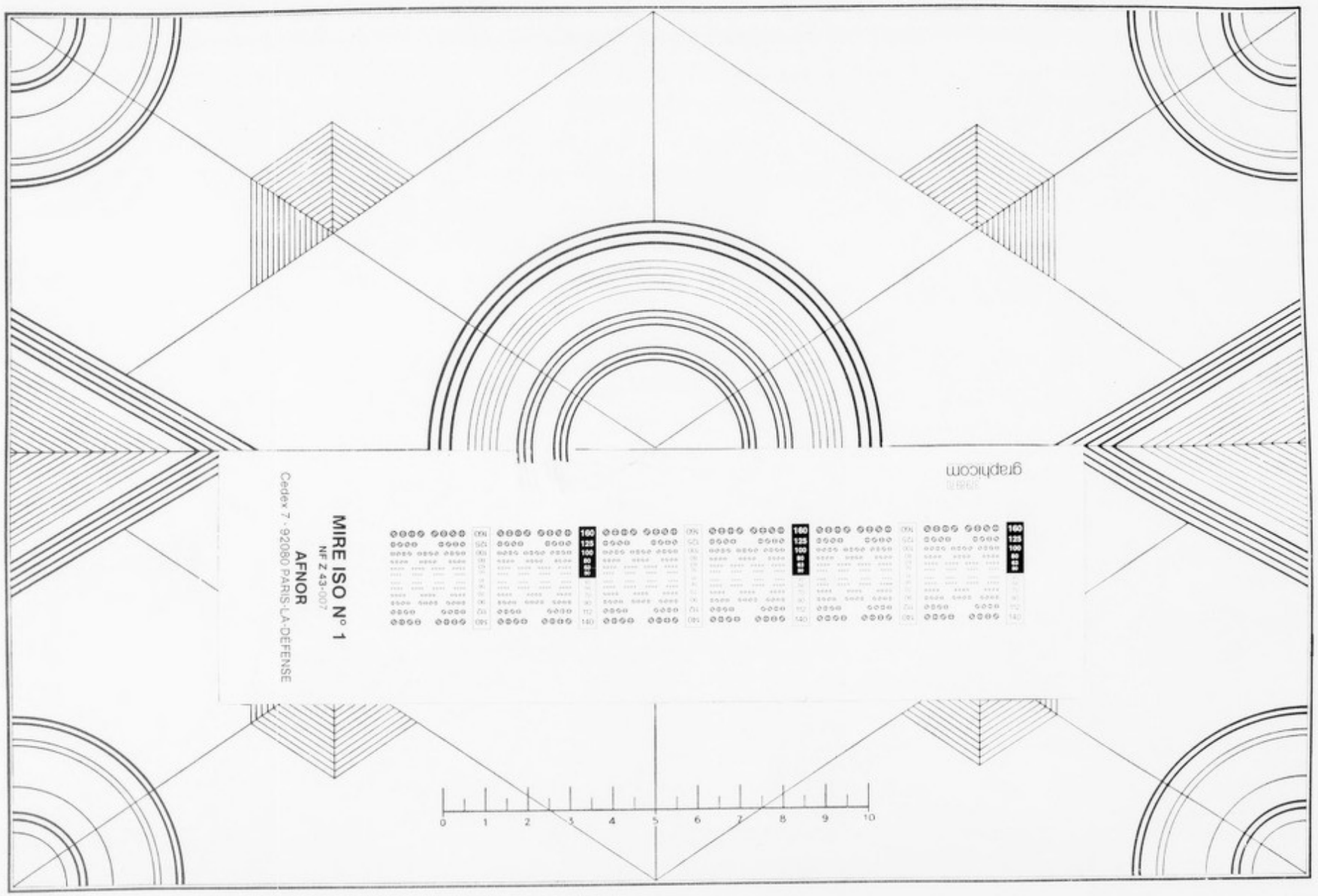
4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 1642

PHOT. BIBL. NAT. PARIS
REPRODUCTION INTERDITE SANS AUTORISATION.

LES OEUVRES PROTÉGÉES PAR LA LÉGISLATION SUR LA PROPRIÉTE LITTÉRAIRE ET ARTISTIQUE (LOI DU 11 MARS 1957) NE PEUVENT ÊTRE REPRODUITES SANS AUTORISATION DE L'AUTEUR OU DE SES AYANTS DROIT.

DANS L'INTÉRÊT DE LA RECHERCHE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE TIENT UN FICHIER DES TRAVAUX RELATIFS AUX MANUSCRITS QU'ELLE CONSERVE.

ELLE PRIE LES UTILISATEURS DU PRÉSENT MICROFILM DE LUI SIGNALER LES ÉTUDES QU'ILS ENTREPRENDRAIENT ET PUBLIERAIENT A L'AIDE DE CE DOCUMENT.

BN offset 79.13

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

PARIS

DEPARTEMENT DES MANUSCRITS

Grec 1642

—

entier

R 8041

11132

LM

: 10

17.12.84

A

(5)

2536.2

Ce volume a comporté à l'origine 278 feuillets
Plus les feuillets préliminaires A B, 16 bis, 18 bis, 142 bis
Les feuillets 62, 63, 124 à 127, 228 à 230, 238, 245, 260 à 262
& 278 sont blancs.
2 Avril 1884.

1642. Xenophontis historiæ græcæ libri VII. (2); — ejusdem memorabilium Socratis dictorum libri IV. (65); — ejusdem Agesilaus (107 v°); — ejusdem Hieron, seu Tyrannicus (116 v°); — Platonis de republica libri X. (128); — ejusdem convivium (208 v°); — ejusdem Minos, seu de legibus (223); — ejusdem definitiones (231); — Heronis stereometrica (233 v°); — De providentia fragmentum : Τῶν φύσεων κατὰ Ἀριστοτέλους... (239); — Cl. Ptolemæi tractatus de judicandi facultate et animi principatu (240); — ejusdem tractatus de motu orbium cælestium (246); — ejusdem de promptis canonibus (251); — Comparatio Alexandri et Cæsaris, ex Appiani historia romana (263); — Appiani historiæ romanæ liber IV. (264 v°); — Diodori Siculi de sepultura Alexandri, ex Bibliothecæ historicæ lib. XVIII. (275 v°); — Manuelis Phile versus de Alexandro magno (276 v°); — ejusdem versus in tabellam nuptias Alexandri pictas exhibentem (277); — Fragmentum de variis animalibus : Σιλέχια λέγεται ἐπὶ τῶν ἰχθύων... (277).

XV s. Pap. 277 fol. (Reg. 2536, 2.) *M.*

1642.

2536?

Codex chart. 15 Cic.

Index Græcus librorum et opusculorum hoc volumine comprehensorum fol.° 1.°

Encore Grise et sans gomme.

~~Xenophontis Græca seu de rebus Græcis libri VII. auctore Xenophonte.~~

Xenophontis Hellenica, seu Græca Historia libri VII. fol.° 1.

Ejusdem Socratica apomnemoneumata. fol.° 65.°

~~I. II. III. IV.~~

Ejusdem Agesilaus. † 107 fol. verso. fol.° 107 v.°

† Sypla, liber.

Ejusdem Hieron, seu Tyrannicus × fol.° 116. v.°

Platonis de republicâ, libri seu Dialogi X fol.° 128.

Ejusdem Symposium, seu convivium. fol.° 208. v.°

× Apud Græcos pro Minoe nominatur Rhadamanthus.

Ejusdem Minos, seu de legibus. fol.° 223.

Ejusdem definitiones. fol.° 231.

Heronis Stereometrica fol.° 233 v.°

Quædam ad Providentiæ ~~Divinæ~~ pertinentia, ex Aristotelis doctrinâ. fol.° 239.

Claudius Ptolemæus de Criteriis &c fol.° 240.

Idem de Cœlestium orbium motu. fol.° 246.

Ejusdem ~~de~~ περὶ προκείμενων κανόνων, seu de præmissis regulis Capita 23. fol. 251.

folium vacat

+ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου: +

ξυναφθῶν τε ἑλληνικῆς ἱστορίας λόγοι ὀκτώ·

† τοῦ αὐτοῦ σοκρατικῶν ἀπομνημονευμάτων λόγοι πέντε· † Hanc libram continet editionem Stobæi a Gesnero Tigur. 1543. octavo, gaudet charactere elegantissimo. Lefebure de Villebrune Parisiis 26 April. 1785.

τοῦ αὐτοῦ ἀπολογίας λόγος εἷς·

τοῦ αὐτοῦ συμποσίου ἢ τυραννικὸς λόγος εἷς·

+ πλάτωνος πολιτικῶν λόγοι δέκα: –

τοῦ αὐτοῦ εὐθυφρὼν ἢ περὶ ὁσιότητος·

τοῦ αὐτοῦ ἀπολογία Σωκράτους·

τοῦ αὐτοῦ κρίτων ἢ περὶ τοῦ πρακτέου·

+ φαίδων περὶ ψυχῆς·

+ ἐκ τοῦ περὶ τελείας καὶ τελείου πολιτείας τοῦ ἐν τοῖς νόμοις·

+ κλεινίου πολλωνιάτου πυθαγορικοῦ·

τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ὁμοιότητος πρὸς θεόν·

τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας καὶ εἱμαρμένης καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν·

+ ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἀπτίνου περὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φρονήσεως·

ὠκέλλου λευκανοῦ περὶ φύσεως καὶ κόσμου·

τοῦ αὐτοῦ περὶ νομῶν καὶ φυλῶν, λόγοι δύο·

+ διοδώρου συρακουσίου βιβλία δύο: +

+ τὰ φιλοσοφούμενα τοῖς ἐφεστηκόσι εἰς τὴν βασιλέως ἀλεξάνδρου·

+ τὰ κοινῇ μεταφρασθέντα δόξαι τινὸς τῶν λακεδαιμονίων λίθων εἰς εἰκόνας ἐχάλκευσαν ἑζωγράφησαν τῶν ἀλεξάνδρου χρόνων·

+ χαιρωνικὰ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ζώων εἰς ποικιλίαν·

BIBLIOTHECA REGIA

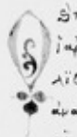

297

305

337

315

473.

481

5/13.

537

39

545

601.

641.

641.

697

721

728

129

737.

761

769

601

χρήσεως. οὐ γὰρ φύσεως μὲν ἦν τὸ ναυτικὸν ἀσκεῖν οὐδὲν ἀπεῖπεν οὔτε
ὑπὸ τοῦ χωρίου ἐκεῖνος ἐκωλύετο οὔτε ἐπεὶ ἐπεκηρυκεύσατο οὐδὲν ἧσσον
ἐπεφρόντιζεν ἀλλ' ἀφίστη τοὺς πολεμίους ἐλπίδος. ἐμοὶ δ' οἰομένῳ τὸ καιρὸν
ὑπομένειν ἀφηρεῖτο οἰκεῖα τὰ παρόντα. τοῦ δὲ πραχθέντος, καίπερ ἀμήχανον ὂν
ὅπως μὴ οὐ πάντες ἐπὶ τὸν λιμένα ἅμα ἔσονται, ὅμως ἐπειρώμην ὅπως
ὡς πλεῖστοι παρέσονται οἱ ἐμοί. ἐπεὶ καὶ λυθήσεσθαι δοκοῦντα ἐκ τοῦ
ὁμοίου ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφει, ὅταν τις ἐλπίδος ἐσόμενος ἐν τῷ
κρατεῖν ἀφαιρεθῇ· ὀργὴ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐκ τοῦ εἰκότος γιγνομένοις οὐκ
ἔστιν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς παρὰ τὸ εἰκός. καὶ ἐφοβούμην μὴ καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ
δεινοῦ ἀπέβαινε. πολεμίους δὲ οὐκ ἔστιν ὅτῳ μᾶλλον ἢ τοῖς ἐκ τοῦ
ὁμοίου ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀγωνιζομένοις· ἐν γὰρ τούτοις ἡ τόλμα ἐκ τοῦ
ἀξιώματος ἔρρωται, ἐν δὲ τοῖς ἀνίσοις ἡ ἐλπὶς ἐκ τοῦ ἐπιτηδείου. καὶ
ἐπεὶ ἐπιμαχεῖν οὐδὲν ἐδόκουν, οὔτε πλεῖσσι οὔθ' ἅπασι τοῖς ἐμοῖς
προφανεῖσιν ἀλλ' οὐ φυτεῦσαι πολεμίοις ἀλλ' ἢ μετ' ἐμοῦ παρεῖναι
ἀμφοτέροις ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ὑμῖν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπιτήδειον ἐνόμιζον εἶναι
ὑποσῦραι ἀθρήσαντας οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐπέβησαν. τοῦ δὲ πραχθέντος, καίπερ
οὐκ ἐμοὶ μόνῳ πάντες οἱ ἐμοὶ ἐσόμενοι, ὅμως ἐπειρώμην ὅπως ὡς πλεῖστοι
αὐτῶν παρέσονται· οἰόμενος ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφειν
ὅταν τις ἐλπίδος ἐσόμενος ἐν τῷ κρατεῖν ἀφαιρεθῇ· ὀργὴ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐκ τοῦ
εἰκότος γιγνομένοις οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς παρὰ τὸ εἰκός. καὶ ἐφοβούμην
μὴ καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ δεινοῦ ἀπέβαινε. πολεμίους δὲ οὐκ ἔστιν ὅτῳ μᾶλλον ἢ
τοῖς ἐκ τοῦ

νόμος κωλύει τοῦτο ποιεῖν. ὁ δὲ νόμος ἐστὶν ὃς ἂν μὴ γραφῇ τοῖς πολίταις ἀπροστάτευτος ἔστω καὶ ἄτιμος καὶ
πολέμιος, καὶ ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον ἀποκτεῖναι καὶ ἀποδόσθαι καὶ χρήσασθαι ὡς δούλῳ. ὁ δὲ ἀποστασίου
γραφὴ ἐστὶν ἐὰν τις ἀφιστῇ τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν ἢ τὸν δικαστὴν ἢ τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν στρατηγὸν ἢ τὸν
ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν
ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει
ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν
ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν
ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν
βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν
τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν
στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον
ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον
ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ τὸν στρατηγὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἄλλον τινὰ
τῶν ἐν τέλει ὄντων ἢ ἐπὶ τὸν δῆμον ἢ ἐπὶ τὴν βουλὴν ἢ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἄρχει ἢ ἐπὶ
τὸν

65

75.

105

113

ch. V.

2 01

217

267

273

297

521.

329

337

361

-125

11,15.

πολιτικὰ ἐθελήσῃ πράττειν, ἐὰν μὴ ὑμῖν δοκῶ ὠφελεῖν τι τῶν ἐμαυτοῦ· νῦν δὲ νὴ Δία οὐδὲν ὑμῶν τῶν ἐμῶν ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ φάσκων ὑμῶν εἶναι φίλος καὶ εὐνοϊκῶς ἔχειν ὑμῖν ἐπιβουλεύει, καὶ μάλα φανερῶς ἐξαπατῶν τοὺς μὴ μανθάνοντας αὐτοῦ τὰ πράγματα. μανθάνω δῆτα. οὐκοῦν καὶ ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν οἰκέτου τρόπον ἀναγκάζεις, ἐὰν μὴ βούλῃ ἐμοὶ ἀρέσκειν; ἐγὼ μὲν οὖν οὐδὲν ἂν ἄλλο ποιοίην, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέψω ὑμῖν, ἐὰν βούλησθε, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν πάντων ὅ τι ἂν βούλησθε ποιεῖν· ἐὰν δὲ μὴ ταῦτα ποιῶ, οὐ πράξω ἃ βούλεσθε· ἀλλὰ δικαίως ἀπολοῦμαι.

+ πλάτωνος πολιτεία ζωγραφική +

Καὶ μὴν οὐδὲν πολλοῖς καὶ ἄλλοις ὑμῖν ὑπάρχει ἀγαθὸν ἐμοῦ· ἔστιν δ' ὃ καὶ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι· ἐπιτρέψατε ἐμοὶ ἐξετάζειν τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐὰν δέ τι ὑμῖν δοκῶ ἀδικεῖν ἐν τούτοις, ἐπιτιμᾶτε καὶ κωλύετε ἃ λέγω· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτρέπητε, ἐγὼ μὲν ἀπειμι ἐκ τῆς πόλεως, ὑμεῖς δὲ ἐμοῦ ἀπαλλαγέντες ἐν εἰρήνῃ τὰ ὑμῖν δοκοῦντα πράττετε. ἀλλὰ τί ταῦτα; οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνῳ ἐστὶν ἐν τῇ πόλει ἐξετάζειν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ Ἀνύτῳ τῷδε, ὃν ἐγὼ ὑμῖν παρακαλῶ καὶ ἐπιτρέπω ἐμοὶ διαλέγεσθαι· ἴσως γὰρ ἂν καὶ ἐκείνῳ ἀρέσκοι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ τὰ ὑμῖν δοκοῦντα πράττειν, εἰ μὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπιτρέπει, ἐμοὶ δὲ ἐπιτρέπει, ἐμοὶ δοκεῖ. ἀλλὰ τί ἐστιν, ὦ Ἄνυτε, ὃ ἐγὼ ἀδικῶ ὑμᾶς; ἆρα ἐπιτρέπετε ἐμοὶ διαλέγεσθαι; ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἐπιτρέπω· ἐπιτρέπετε οὖν ἢ οὔ; ἐπιτρέπω, ἔφη ὁ Ἄνυτος· ἐπιτρέπει γάρ σοι ὁ Μένων· ἐπιτρέπουσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐνταῦθα καθήμενοι.

ἀλλὰ τίνι ποτὲ τρόπῳ; ἔφη ὁ Μένων· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα, ὅπως ἐπιτρέπει. ἀλλὰ φάσκουσιν ἐπιτρέπειν οἱ ἐνταῦθα καθήμενοι; ναί· ἔφη φαίνομαι· ἀλλ' ἐκείνῳ γε οὐ πολὺ τοῦτο μέλει· οὐκοῦν σοὶ μέλει; ἔφη· ἐμοὶ γὰρ μέλει, ὃς οὐδὲν ἂν ἄλλο ποιοίην ἢ ἃ ἂν ὑμῖν δοκῇ· εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέψετε, οὐκ ἂν ἔτι ποιοίην ἃ ἐγὼ βούλομαι· ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέψω ὑμῖν, ἐὰν βούλησθε, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν πάντων ὅ τι ἂν βούλησθε ποιεῖν· ἐὰν δὲ μὴ ταῦτα ποιῶ, οὐ πράξω ἃ βούλεσθε· ἀλλὰ δικαίως ἀπολοῦμαι.

ἀλλὰ τίνι ποτὲ τρόπῳ; ἔφη ὁ Μένων· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα, ὅπως ἐπιτρέπει. ἀλλὰ φάσκουσιν ἐπιτρέπειν οἱ ἐνταῦθα καθήμενοι; ναί· ἔφη φαίνομαι· ἀλλ' ἐκείνῳ γε οὐ πολὺ τοῦτο μέλει· οὐκοῦν σοὶ μέλει; ἔφη· ἐμοὶ γὰρ μέλει, ὃς οὐδὲν ἂν ἄλλο ποιοίην ἢ ἃ ἂν ὑμῖν δοκῇ· εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέψετε, οὐκ ἂν ἔτι ποιοίην ἃ ἐγὼ βούλομαι· ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέψω ὑμῖν, ἐὰν βούλησθε, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν πάντων ὅ τι ἂν βούλησθε ποιεῖν· ἐὰν δὲ μὴ ταῦτα ποιῶ, οὐ πράξω ἃ βούλεσθε· ἀλλὰ δικαίως ἀπολοῦμαι.

νόμος ἤτοι τὸ ἐφάλ· ὁ τοιοῦτον καὶ ὀρθῶς τὸν νόμον λέγων·
τὶ δὲ ἐστιν ὃ πᾶσι διαφέρει νόμος νόμου. καὶ αὖ τοῦτο τοῦ χρυσοῦ
τὸν νόμον εἶναι; σκόπει δὴ ὃ τυγχάνω ἐρωτῶν σε. ὁρᾷς
τῶν λίθων. ὡς ὅσα ἀνηρέθημεν τὸ τῆς χρυσοῦ. ἆρ' ἐν ᾧ σαυτῷ
λίθου ὅ τι οἷόν τε καὶ λέγω χρυσοῦν. οἷμαι σε οὐκ ἂν ὀρθῶς
ἐρεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τοῦ διαφέρει οὔτε χρυσὸς χρυσοῦ. οὔτε
λίθος λίθου. κατά γε τὸ λίθος εἶναι καὶ κατὰ τὸ χρυσοῦ·
οὕτω δὲ οὐδὲ νόμος τοῦ νόμου οὐδὲν διαφέρει· ἀλλὰ πᾶς
ἴσα ταὐτὸν· νόμος γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἐστιν ὁμοίως. ἀλλ'
μᾶλλον ὅλῃ πλοῦ· τοῦτο δὴ αὐτὸ ἐρωτῶ τὸ πᾶν τί ἐστι νόμος·
ἆρ' οὖν σοι φαίνεται ἀπορον εἶναι: τί οὖν ἄλλο νόμος ἢ ἃ ἂν ὦ φῶ,
ἀλλ' ἢ τὰ νομιζόμενα: ἢ καὶ λόγος σοι δοκεῖ εἶναι τὰ
λεγόμενα, ἢ ὄψις τὰ ὁρώμενα, ἢ ἀκοὴ τὰ ἀκουόμενα;
ἢ ἄλλο μέν λόγος. ἄλλα δὲ τὰ λεγόμενα· καὶ ἄλλο μὲν ὄψις
ἄλλα δὲ τὰ ὁρώμενα, καὶ ἄλλο μὲν ἀκοὴ ἄλλα δὲ τὰ ἀκουόμενα· καὶ ἄλλο δὴ νόμος ἄλλα δὲ τὰ νομιζόμενα· οὕτως ἢ
οὐ σοι δοκεῖ: ἀλλ' οἶχομαι γοῦν ἐφάμην: οὐκ ἄρα νόμος
ἐστὶ τὰ νομιζόμενα: οὐ μοι δοκεῖ: πάντων ἄρ' ἐστὶ νόμος·
ὡς ἔοικεν ἐμοὶ δὲ αὖ δοκεῖ· ἐπεὶ καὶ μὰ τὰ νῦν δὴ λεγόμενα
ἀνήρου. ἐὰν δή τις ὄψεται τὰ ὁρώμενα ὁρᾶσθαι, πάντα ὅσα
τὰ ὁρᾶται, ἀπεκρινάμεθα αὐτῷ. ὅτι αἰσθήσεται τῶν
τῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν δηλοῖ τὰ σχήματα· ἐὰν αὖ ἐρῇ
εἰ πάντα ἀκοὴ τὰ ἀκουόμενα ἀκούσεται, πάντα ὅσα τῆς
ἀκοῆς, ἀπεκρινάμεθα ἂν αὐτῷ ὅτι αἰσθήσεται τῇ διὰ τῶν ὤτων
δηλούσῃ ἡμῖν τὰς φωνάς· οὕτω τοι γὼν καὶ φανήσεται ἡμῖν.
ἐπὰν δή μόνα τὰ νομιζόμενα νομίζεται, πάντα τῶν νόμων
νομίζεται· ὥστε δῆλον αἰσθήσεται πάντα ἢ δηλώσει. ὡς τοῦ τοῦ

μανθανόμενα μανθάνεσθαι δηλοῖον τῇ ἐπιστήμῃ. ἢ ἀρέσκει
τινι. ὥσπερ τὰ εὑρισκόμενα εὑρίσκεται· οἷον τὰ μὲν ὑγι-
εινὰ καὶ τὰ νοσώδη, ἰατρικῇ· ἃ δὲ οἱ θεοὶ διανοοῦνται ὥς
φασιν οἱ μάντεις· μαντικῇ· ἡ γάρ που τέχνη ἡμῖν εὕρεσίς ἐστι
τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ; πάνυ γε: ποῖον οὖν ἂν τούτων ὑπο-
λάβοιμεν μάλιστα τὸν νόμον εἶναι: τὰ δόγματα ταῦτ'
καὶ τὰ ψηφίσματα ἔμοιγε δοκεῖ· τί γὰρ ἄν ἄλλο τις φαίη
νόμον εἶναι· ὥστε κινδυνεύει ὅσον ἐρωτᾷς· τὸ ὅλον τοῦτο
νόμος, δόγμα πόλεως εἶναι: δόξαν ὡς ἔοικε λέγεις πολιτι-
κὴν τὸν νόμον: ἔγωγε: καὶ ἴσως καλῶς λέγεις· τάχα δὲ
ὧδε ἄμεινον εἰσόμεθα· λέγεις τινὰς σοφούς; ἔγωγε: οὐκοῦν
οἱ σοφοί εἰσι, σοφίᾳ εἰσὶ σοφοί; ναί: τί δὲ οἱ δίκαιοι· δικαι-
οσύνῃ δίκαιοι; πάνυ γε: οὐκοῦν καὶ οἱ νόμιμοι. νόμῳ
νόμιμοι; ναί: οἱ δὲ ἄνομοι ἀνομίᾳ ἄνομοι; ναί: οἱ δὲ
νόμιμοι δίκαιοι; ναί: οἱ δὲ ἄνομοι ἄδικοι; ἄδικοι: οὐκοῦν
κάλλιστον ἡ δικαιοσύνη τε καὶ ὁ νόμος; οὕτως: αἴσχιστον δὲ
ἡ ἀδικία τε καὶ ἀνομία; ναί: καὶ τὸ μέν, σώζει τὰς πόλεις καὶ
τἆλλα πάντα, τὸ δέ, ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει; ναί: ὥσπερ
καλοῦ ἄρα τινὸς ὄντος δεῖ τοῦ νόμου διανοεῖσθαι. καὶ ὡς ἀγαθὸν
αὐτὸ ζητεῖν: πῶς δ' οὔ: οὐκοῦν δόγμα, ἔφαμεν εἶναι πόλεως
τὸν νόμον: ἔφαμεν γάρ: τί οὖν οὐκ ἔστι τὰ μέν. χρηστὰ δόγ-
ματα. τὰ δὲ πονηρά; ἔστι μὲν οὖν: καὶ μὴν νόμος γε οὐκ ἦν
πονηρός: οὐ γάρ: οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει ἀποκρίνεσθαι οὕτως
ἁπλῶς. ὅτι νόμος ἐστὶ δόγμα πόλεως: οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ: οὐκ
ἄρα ἁρμόττοι ἂν τὸ πονηρὸν δόγμα νόμος εἶναι: οὐ δῆτα: ἀλλὰ
μὴν δόξα γέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται ὁ νόμος εἶναι· ἐπειδὴ
δὲ οὐχὶ πονηρὰ δόξα, ἆρα οὐκ ἤδη τοῦτο καταδῆλον ὡς ἡ
χρηστή, εἴπερ δόξα νόμος ἐστί; ναί: δόξα δὲ χρηστὴ τίς ἐστιν·
οὐχ ἡ ἀληθής; ναί: οὐκοῦν ἡ ἀληθὴς δόξα. τοῦ ὄντος ἐστὶν
ἐξεύρεσις; ἔστι γάρ: ὁ νόμος ἄρα βούλεται τοῦ ὄντος εἶναι

ἐξεύρεσις: ἔστι γάρ· πῶς οὖν ὦ σώκρατες εἰ ὁ νόμος τοῦ ὄντος
ἐστὶν ἐξεύρεσις. οὐκ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρώμεθα περὶ τῶν
αὐτῶν. εἴπερ τὰ ὄντα γε ἡμῖν ἐξηύρηται: βούλεται μὲν οὐδὲν ἧττον
ὁ νόμος εἶναι τοῦ ὄντος εὕρεσις· οἱ δ' ἄρα μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ νόμοις
χρώμενοι ἄνθρωποι. ὡς δοκοῦσιν οὐκ ἀεὶ δύνανται ἐξευρίσκειν ὃ βούλεται ὁ
νόμος. τὸ ὄν· ἐπεὶ φέρε ἴδωμεν. ἐάν πῃ ἡμῖν ἐνθένδε κατα-
δῆλον γένηται, εἴτε τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ νόμοις χρώμεθα, ἢ ἄλλοτε
ἄλλοις· καὶ εἰ ἅπαντες τοῖς αὐτοῖς. ἢ ἄλλοι ἄλλοις: ἀλλὰ τοῦτο
γε ὦ σώκρατες οὐ χαλεπὸν γνῶναι. ὅτι οὔτε οἱ αὐτοὶ ἀεὶ τοῖς
αὐτοῖς νόμοις χρῶνται, καὶ ἄλλοι γε ἄλλοις· ἐπεὶ αὐτίκα ἡμῖν
μὲν οὐ νόμος ἐστὶν ἀνθρώπους θύειν. ἀλλ' ἀνόσιον· καρχηδόνιοι δὲ
θύουσιν ὡς ὅσιον ὂν καὶ νόμιμον αὐτοῖς. καὶ ταῦτα ἔνιοι αὐτ-
ῶν υἱεῖς τῷ κρόνῳ. ὡς ἴσως καὶ σὺ ἀκήκοας· καὶ μὴ ὅτι ἄνθρωποι
βάρβαροι ἡμῶν ἄλλοις νόμοις χρῶνται. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν τῇ λυκίᾳ
οὗτοι. καὶ οἱ τοῦ ἀθάμαντος ἔκγονοι, οἵας θυσίας θύουσιν ἕλλην-
ες ὄντες· ὥσπερ καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς οἶσθά που. καὶ αὐτὸς ἀκούων
οἵοις νόμοις ἐχρώμεθα πρὸ τοῦ. περὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας· ἱε-
ρεῖα τε προσφάττοντες πρὸ τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ. καὶ ἐγχυ-
τριστρίας μεταπεμπόμενοι· οἱ δ' αὖ ἐκείνων πρότεροι, αὐτοῦ
καὶ ἔθαπτον ἐν τῇ οἰκίᾳ, τοὺς ἀποθανόντας· ἡμεῖς δὲ τούτων
οὐδὲν ποιοῦμεν· μυρία δ' ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα εἰπεῖν· πολλὴ γὰρ
εὐρυχωρία τῆς ἀποδείξεως. ὡς οὔτε ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς ἀεὶ κατὰ
τὰ αὐτὰ νομίζομεν, οὔτε ἀλλήλοις οἱ ἄνθρωποι: οὐδέν τι θαυμαστὸν
ἐστὶν ὦ βέλτιστε· εἰ σὺ μὲν ὀρθῶς λέγεις. ἐμὲ δὲ τοῦτο λέληθεν·
ἀλλ' ἕως ἂν σύ τε κατὰ σαυτὸν λέγῃς ἅ σοι δοκεῖ. μακρῷ λόγῳ,
καὶ πάλιν ἐγώ, οὐδὲν μή ποτε ξυμβῶμεν. ὡς ἐγῷμαι· ἐὰν
δὲ κοινὸν τεθῇ τὸ σκέμμα, τάχ' ἂν ὁμολογήσαιμεν· εἰ μὲν
οὖν βούλει πυνθανόμενός τι παρ' ἐμοῦ κοινῇ μετ' ἐμοῦ σκόπει·
εἰ δ' αὖ βούλει ἀποκρινόμενος: ἀλλ' ἐθέλω ὦ σώκρατες ἀπο-
κρίνεσθαι ὅτι ἂν βούλῃ: φέρε δὴ οὖν· πότερον νομίζεις τὰ

δίκαια ἄδικα εἶναι, καὶ τὰ ἄδικα δίκαια, ἢ τὰ μὲν δίκαια
δίκαια, καὶ τὰ ἄδικα ἄδικα: ἐγὼ μὲν τά τε δίκαια δίκαια
καὶ τὰ ἄδικα ἄδικα: οὐκοῦν καὶ παρὰ πᾶσιν οὕτως ὥσπερ
ἐνθάδε νομίζεται; ναί: οὐκοῦν καὶ ἐν Πέρσαις, καὶ ἀεὶ
δήπου; ἀεί: πότερον τὰ πλεῖον ἕλκοντα βαρύτερα νομί-
ζεται ἐνθάδε, τὰ δὲ ἔλαττον κουφότερα, ἢ τοὐναντίον: οὐκ
ἀλλὰ τὰ πλεῖον ἕλκοντα βαρύτερα· τὰ δὲ ἔλαττον κουφότερα:
οὐκοῦν καὶ ἐν Καρχηδόνι καὶ ἐν Λυκίᾳ; ναί: τὰ μὲν καλὰ
ὡς ἔοικε πανταχοῦ νομίζεται καλά. καὶ τὰ αἰσχρὰ αἰσχρά·
ἀλλ' οὐ τὰ αἰσχρὰ καλά. οὐδὲ τὰ καλὰ αἰσχρά: οὕτως: οὐκοῦν
ὡς κατὰ πάντων εἰπεῖν, τὰ ὄντα νομίζεται εἶναι. οὐ τὰ μὴ ὄντα
καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν: ἔμοιγε δοκεῖ:
ὃς ἂν ἄρα τοῦ ὄντος ἁμαρτάνῃ, τοῦ νομίμου ἁμαρτάνει: οὕτω
μὲν ὦ Σώκρατες ὡς σὺ λέγεις ταῦτα φαίνεται νόμιμα καὶ ἡμῖν ἀεὶ
καὶ τοῖς ἄλλοις· ἐπειδὰν δὲ ἐννοήσω ὅτι οὐδὲν παυόμεθα ἄνω
κάτω μετατιθέμενοι τοὺς νόμους, οὐ δύναμαι πεισθῆναι:
ἴσως γὰρ οὐκ ἐννοεῖς ταῦτα μετατιθέμενα. ὅτι ταὐτά ἐστιν·
ἀλλ' ὧδε μετ' ἐμοῦ αὐτὰ ἄθρει· ἤδη ποτὲ ἐνέτυχες συγγράμματι
περὶ ὑγιείας τῶν καμνόντων; ἔγωγε: οἶσθα οὖν τίνος τέχνης
τοῦτ' ἔστι τὸ σύγγραμμα; οἶδα ὅτι ἰατρικῆς: οὐκοῦν ἰατροὺς
καλεῖς τοὺς ἐπιστήμονας περὶ τούτων; φημί: πότερον οὖν
οἱ ἐπιστήμονες ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν νομίζουσιν, ἢ ἄλλοι ἄλλα:
ταὐτὰ ἔμοιγε δοκοῦσι: πότερον οἱ Ἕλληνες μόνοι τοῖς Ἕλλησιν,
ἢ καὶ οἱ βάρβαροι αὑτοῖς τε καὶ τοῖς Ἕλλησι. περὶ ὧν ἂν εἰδῶσι
ταὐτὰ νομίζουσι: ταὐτὰ δήπου πολλὴ ἀνάγκη ἐστὶ τοὺς εἰδότας
αὐτοὺς αὑτοῖς συννομίζειν καὶ Ἕλληνας καὶ βαρβάρους: καλῶς
γε ἀπεκρίνω· οὐκοῦν καὶ ἀεί; ναὶ καὶ ἀεί: οὐκοῦν καὶ ἰατροὶ
συγγράφουσι περὶ ὑγιείας ἅπερ καὶ νομίζουσιν εἶναι; ναί: ἰα-
τρικὰ ἄρα καὶ ἰατρικοὶ νόμοι ταῦτα τὰ συγγράμματά ἐστι
τὰ τῶν ἰατρῶν: ἰατρικὰ μέντοι: ἆρ' οὖν καὶ τὰ γεωργικὰ

συγγράμματα γεωργικοὶ νόμοι εἰσί; ναί: τίνων οὖν ἐστὶ τὰ
περὶ κηπουρίας ἐργασίας συγγράμματα καὶ νόμιμα: κηπουρῶν:
κηπουρικοὶ ἄρα οἱ νόμοι ἡμῖν εἰσὶν οὗτοι: ναί: τῶν ἐπισταμένων
κήπων ἄρχειν; πῶς δ' οὔ: ἐπίστανται δ' οἱ κηπουροί; ναί:
τίνων δὲ τὰ περὶ ὄψου σκευασίας συγγράμματά τε καὶ νόμιμα:
μαγείρων: μαγειρικοὶ ἄρα οὗτοι νόμοι εἰσί: μαγειρικοί: τῶν
ἐπισταμένων ὡς ἔοικεν ὄψου σκευασίας ἄρχειν; ναί: ἐπίστανται
δὲ ὥς φασιν οἱ μάγειροι; ἐπίστανται γάρ: εἶεν· τίνων δὲ δή
τὰ περὶ πόλεως διοικήσεως συγγράμματά τε καὶ νόμιμα
ἐστίν· ἆρ' οὐ τῶν ἐπισταμένων πόλεων ἄρχειν; ἔμοιγε δοκεῖ:
ἐπίστανται δὲ ἄλλοι τινὲς ἢ οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ βασιλικοί;
οὗτοι μὲν οὖν: πολιτικὰ ἄρα τὰ συγγράμματα ταῦτα ἐστὶν
ἃ οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι βασιλέων τε καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν συγγράμματα:
ἀληθῆ λέγεις: ἄλλο τι οὖν οἵ γε ἐπιστάμενοι, οὐκ ἄλλοτε ἄλλα
συγγράφουσι περὶ τῶν αὐτῶν. ἕτερα καὶ ἕτερα νόμιμα; οὐ δῆτα:
ἐὰν οὖν ὁρῶμεν τινὰς τοῦτο ποιοῦντας, πότερα φῶμεν ἐπιστή-
μονας εἶναι τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, ἢ ἀνεπιστήμονας: ἀνεπιστή-
μονας: οὐκοῦν καὶ ὃ μὲν ἂν ὀρθὸν ᾖ. νόμιμον αὐτὸ φήσομεν
ἑκάστῳ εἶναι, ἢ τὸ ἰατρικόν. ἢ τὸ μαγειρικόν. ἢ τὸ κηπουρικόν;
ναί: ὃ δ' ἂν μὴ ὀρθὸν ᾖ. οὐκέτι φήσομεν τοῦτο νόμιμον εἶναι; οὐκέτι:
ἄνομον ἄρα γίγνεται: ἀνάγκη: οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασι
τοῖς περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων. καὶ ὅλως περὶ πόλεως δια-
κοσμήσεώς τε. καὶ περὶ τοῦ ὡς χρὴ πόλιν διοικεῖν. τὸ μὲν ὀρθὸν
νόμος ἐστὶ βασιλικός· τὸ δὲ μὴ ὀρθὸν οὐ δοκεῖ νόμος εἶναι βασι-
λικὸς τοῖς μὴ εἰδόσιν· ἔστι γὰρ ἄνομον: ναί: ὀρθῶς ἄρα ὡμολο-
γήσαμεν νόμον εἶναι τοῦ ὄντος ἐξεύρεσιν: φαίνεται: ἔτι δὴ καὶ τόδε
ἐν αὐτῷ θεασώμεθα. τίς ἐπιστήμων διανεῖμαι ἐπὶ γῆν τὰ σπέρματα;
γεωργός: οὗτος δὲ τὰ ἄξια σπέρματα ἑκάστῃ γῇ διανέμει;
ναί: ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων καὶ οἱ τούτου νόμοι καὶ
αἱ διανομαὶ ἐπὶ ταῦτα ὀρθαί εἰσι: ναί: τίς δὲ κρουμάτων

τῶν ἀνθρώπων ἀγαθὸς νομεύς. καὶ ταῦτα ἄξια νέμειν· καὶ οἱ τίνος νόμοι ὀρθοί εἰσιν: οἱ τοῦ αὐλητοῦ καὶ οἱ τοῦ κιθαριστοῦ: ὁ νομικώτατος ἄρα ἐν τούτοις, οὗτος αὐλητικώτατος: ναί: τίς δὲ τὴν τροφὴν ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα διανεῖμαι δεινότατος. οὐχ ὅσπερ τὴν ἀξίαν; ναί: αἱ τούτου ἄρα διανομαὶ καὶ οἱ νόμοι βέλτιστοι. καὶ ὃς ἂν περὶ ταῦτα νομικώτατος, καὶ νομεὺς ἄριστος; πάνυ γε: τίς οὗτος: παιδοτρίβης: οὗτος τὴν ἀνθρώπων ἀγέλην τοῦ σώματος νέμειν κάλλιστος; ναί: τίς δὲ τὴν τῶν προβάτων ἀγέλην κάλλιστος νέμειν· τί ὄνομα αὐτῷ: ποιμήν: οἱ τοῦ ποιμένος ἄρα νόμοι ἄριστοι τοῖς προβάτοις: ναί: οἱ δὲ τοῦ βουκόλου τοῖς βουσί; ναί: οἱ δὲ τίνος νόμοι ἄριστοι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων· οὐχὶ τοῦ βασιλέως; φάθι: φημὶ δή: καλῶς τοίνυν λέγεις· ἔχοις ἂν οὖν εἰπεῖν τίς τῶν παλαιῶν ἀγαθὸς γέγονεν ἐν τοῖς αὐλητικοῖς νόμοις νομοθέτης; ἴσως οὐκ ἐννοεῖς· ἀλλ' ἐγώ σε βούλει ὑπομνήσω: πάνυ μὲν οὖν: ἆρ' οὖν ὁ Μαρσύας λέγεται. καὶ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ ὁ Ὄλυμπος ὁ Φρύξ: ἀληθῆ λέγεις: τούτων δὴ καὶ τὰ αὐλήματα θειότατά ἐστι καὶ μόνα κινεῖ. καὶ ἐκφαίνει τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρείᾳ ὄντας. καὶ ἔτι καὶ νῦν μόνα λοιπά ἐστιν ὡς θεῖα ὄντα: ἔστι ταῦτα: τίς δὲ λέγεται τῶν παλαιῶν βασιλέων ἀγαθὸς νομοθέτης γεγονέναι. οὗ ἔτι καὶ νῦν τὰ νόμιμα μένει ὡς θεῖα ὄντα: οὐκ ἐννοῶ: οὐκ οἶσθα τίνες παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν Ἑλλήνων; ἆρα Λακεδαιμονίους λέγεις καὶ Λυκοῦργον τὸν νομοθέτην; ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδέπω ἴσως ἔτη τριακόσια. ἢ ὀλίγῳ τούτων πλείω· ἀλλὰ τούτων τῶν νομίμων τὰ βέλτιστα πόθεν ἥκει οἶσθα; φασί γε ἐκ Κρήτης: οὐκοῦν οὗτοι παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν Ἑλλήνων: ναί: οἶσθα οὖν οἵτινες τούτων ἀγαθοὶ βασιλῆς ἦσαν; Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς οἱ Διὸς καὶ Εὐρώπης παῖδες· ὧν οἵδε εἰσὶν οἱ νόμοι: Ῥαδάμανθύν γε φασὶν ὦ Σώκρατες δίκαιον ἄνδρα· τὸν δὲ Μίνω, ἄγριόν τινα καὶ χαλεπὸν καὶ ἄδικον: Ἀττικὸν ὦ βέλτιστε λέγεις καὶ

μῦθον τραγικόν: οὐ ταῦτα δέ τι λέγεται περὶ Μίνω; οὔκουν ὑπό γε Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου· καίτοι γε πιστότεροί εἰσιν ἢ σύμπαντες οἱ τραγῳδοποιοί, ὧν σὺ ἀκούων ταῦτα λέγεις: ἀλλὰ τί μὴν οὗτοι περὶ Μίνω λέγουσιν: ἐγώ δή σοι ἐρῶ. ἵνα μὴ καὶ σὺ ὥσπερ οἱ πολλοὶ ἀσεβῇς· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτι τούτου ἀσεβέστερόν ἐστιν. οὐδ' οὕτω χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι. πλὴν εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν. δεύτερον δὲ εἰς τοὺς θείους ἀνθρώπους· ἀλλὰ πάνυ πολλὴν χρὴ προμήθειαν ποιεῖσθαι ἀεὶ ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν ἢ ἐπαινέσειν. μὴ οὐκ ὀρθῶς εἴπῃς· τούτου καὶ ἕνεκα χρὴ μανθάνειν διαγινώσκειν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς ἄνδρας· νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεός· ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον. ἢ ἐπαινῇ τὸν ἑαυτῷ ἐναντίως ἔχοντα· ἔστι δὲ οὗτος ὁ ἀγαθός· μὴ γάρ τοι οἴου λίθους μὲν εἶναι ἱερούς. καὶ ξύλα καὶ ὄρνεα καὶ ὄφεις, ἀνθρώπους δὲ μή· ἀλλὰ πάντων ἱερώτατόν ἐστιν ἄνθρωπος ἀγαθός· καὶ μιαρώτατον ὁ πονηρός· νῦν οὖν καὶ περὶ Μίνω ὡς αὐτὸν Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος ἐγκωμιάζουσι. τούτου ἕνεκα φράσω. ἵνα μὴ ἄνθρωπος ὢν εἰς ἥρω Διὸς υἱὸν λόγῳ ἐξαμαρτάνῃς· ὁ γὰρ Ὅμηρος περὶ Κρήτης λέγων ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰσὶν ἐν αὐτῇ καὶ
> ἐνενήκοντα πόληες, τῇσι δέ φησιν ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις·
> ἔνθα τε Μίνως ἐννέωρος βασίλευε. Διὸς μεγάλου ὀαριστής·

ἔστιν οὖν τοῦτο Ὁμήρου ἐγκώμιον εἰς Μίνω διὰ βραχέων εἰρημένον, οἷον οὐδὲ ἕνα τῶν ἡρώων ἐποίησεν Ὅμηρος· ὅτι μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς σοφιστής ἐστι. καὶ ἡ τέχνη αὕτη παγκάλη ἐστί, πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι δηλοῖ· ἀτὰρ καὶ ἐνταῦθα· λέγει γὰρ τὸν Μίνω συγγενέσθαι ἐνάτῳ ἔτει τῷ Διὶ ἐν λόγοις· καὶ φοιτᾶν παιδευθησόμενον ὡς ὑπὸ σοφιστοῦ ὄντος τοῦ Διός· ὅτι οὖν τοῦτο τὸ γέρας οὐκ ἔστιν ὅτῳ ἀπένειμεν Ὅμηρος τῶν ἡρώων ὑπὸ Διὸς πεπαιδεῦσθαι ἄλλῳ ἢ Μίνῳ, τοῦτ' ἔστιν ἔπαινος θαυμαστός· καὶ ὁ Ὀδυσσείας ἐν νεκυίᾳ δικάζοντα χρυσοῦν σκῆπτρον ἔχοντα πεποίηκε τὸν Μίνω· οὐ τὸν Ῥαδάμανθυν· Ῥαδάμανθυν δὲ οὔτε ἐνταῦθα πεποίηκε δικάζοντα, οὔτε συγγιγνόμενον τῷ Διὶ οὐδαμοῦ· διὰ ταῦτα φημὶ ἐγὼ Μίνω πάντων μάλιστα ὑφ' Ὁμήρου ἐγκεκωμιάσθαι.

τὸ γὰρ Διὸς ὄντα παῖδα, μόνον ὑπὸ Διὸς πεπαιδεῦσθαι, οὐκ ἔχει
ὑπερβολὴν ἐπαίνου· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔπος τὸ ἐννέωρος
βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής· συνουσιαστὴν τοῦ Διὸς εἶναι
τὸν μίνω· οἱ γὰρ ὄαροι λόγοι εἰσί· καὶ ὀαριστὴς συνουσιαστής ἐστιν
ἐν λόγοις· ἐφοίτα οὖν δι' ἐνάτου ἔτους εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ὁ
μίνως· τὰ μὲν μαθησόμενος, τὰ δὲ ἀποδειξόμενος ἃ τῇ προ-
τέρᾳ ἐνναετηρίδι μεμαθήκει παρὰ τοῦ Διός· εἰσὶ δὲ οἳ ὑπο-
λαμβάνουσι τὸν ὀαριστὴν συμπότην καὶ συμπαιστὴν εἶναι τοῦ
Διός· ἀλλὰ τῷδ' ἄν τις τεκμηρίῳ χρήσαιτο ὅτι οὐδὲν λέγουσιν οἱ
οὕτως ὑπολαμβάνοντες· πολλῶν γὰρ ὄντων ἀνθρώπων καὶ ἑλλήνων
καὶ βαρβάρων, οὐκ ἔστιν οἵτινες ἀπέχονται συμποσίων καὶ ταύτης
τῆς παιδιᾶς οὗ ἔστιν οἶνος, ἀλλ' ἢ κρῆτες καὶ λακεδαιμόνιοι
δεύτεροι μαθόντες παρὰ κρητῶν· ἐν κρήτῃ δὲ εἷς οὗτος ἐστὶ τῶν
ἄλλων νόμων οὓς μίνως ἔθηκε, μὴ συμπίνειν ἀλλήλοις εἰς μέθην·
καίτοι δῆλον ὅτι ἃ ἐνόμιζε καλὰ εἶναι, ταῦτα νόμιμα ἔθηκε καὶ τοῖς
αὑτοῦ πολίταις· οὐ γάρ που ὥς γε φαῦλος ἄνθρωπος ἄλλα μὲν
ἐνόμιζε, ἄλλα δὲ ἐποίει παρὰ ἃ ἐνόμιζεν· ἀλλ' ἦν αὕτη
ἡ συνουσία ὥσπερ λέγω, διὰ λόγων ἐπὶ παιδείᾳ εἰς ἀρετήν· ὅθεν
δὴ καὶ τοὺς νόμους τούτους ἔθηκεν τοῖς αὑτοῦ πολίταις, δι' οὓς
ἥ τε κρήτη τὸν πάντα χρόνον εὐδαιμονεῖ· καὶ ἡ λακεδαίμων
ἀφ' οὗ ἤρξατο τούτοις χρῆσθαι ἅτε θείοις οὖσι· ῥαδάμανθυς δὲ
ἀγαθὸς μὲν ἦν ἀνήρ· ἐπεπαίδευτο γὰρ ὑπὸ τοῦ μίνω· ἐπεπαί-
δευτο μέντοι οὐχ ὅλην τὴν βασιλικὴν τέχνην, ἀλλ' ὑπηρεσίαν τῇ
βασιλικῇ, ὅσον ἐπιστατεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ὅθεν καὶ δικαστὴς
ἀγαθὸς ἐλέχθη εἶναι· νομοφύλακι γὰρ αὐτῷ ἐχρῆτο ὁ μίνως κατὰ
τὸ ἄστυ· τὰ δὲ κατὰ τὴν ἄλλην κρήτην τῷ τάλῳ· ὁ γὰρ τάλως
τρὶς περιῄει τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους
ἐν αὐταῖς· ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους·
ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη· εἴρηκε δὲ καὶ ἡσίοδος ἀδελφὰ τούτων εἰς
τὸν μίνω· μνησθεὶς γὰρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματός φησιν, ὃς βασιλεύτατος

γένετο θνητῶν βασιλήων· καὶ πλείστων ἤνασσε
περικτιόνων ἀνθρώπων· ζηνὸς ἔχων σκῆπτρον· τῷ καὶ πολέων βασί-
λευε· καὶ οὗτος λέγει τὸ τοῦ Διὸς σκῆπτρον, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν παι-
δείαν τὴν τοῦ Διός, ᾗ ηὔθυνε τὴν κρήτην: διὰ τί οὖν ποτε ὦ σώ-
κρατες αὕτη ἡ φήμη κατεσκέδασται τοῦ μίνω, ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ
χαλεποῦ ὄντος: δι' ὃ καὶ σύ, ὦ βέλτιστε, ἐὰν σωφρονῇς, εὐλαβήσει,
καὶ ἄλλος πᾶς ἀνὴρ ὅτῳ μέλει τοῦ εὐδόκιμον εἶναι, μηδέποτε ἀπε-
χθάνεσθαι ἀνδρὶ ποιητικῷ μηδενί· οἱ γὰρ ποιηταὶ μέγα δύνανται
εἰς δόξαν ἐφ' ὁποτέραν ἂν ποιῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εὐλογοῦντες ἢ
κατηγοροῦντες· ὃ δὴ καὶ ἐξήμαρτεν ὁ μίνως πολεμήσας τῇδε
τῇ πόλει, ἐν ᾗ ἄλλη τε πολλὴ σοφία ἔνι, καὶ ποιηταὶ παντοδαποί,
τῆς τε ἄλλης ποιήσεως καὶ τραγῳδίας· ἡ δὲ τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν
ἐνθάδε· οὐχ ὡς οἴονται ἀπὸ θέσπιδος ἀρξαμένη· οὐδ' ἀπὸ φρυνίχου·
ἀλλ' εἰ θέλεις ἐννοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις ὂν τῆσδε τῆς
πόλεως εὕρημα· ἔστι δὲ τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατόν τε καὶ
ψυχαγωγικώτατον ἡ τραγῳδία· ἐν ᾗ δὴ καὶ ἐντείνοντες ἡμεῖς τὸν
μίνω τιμωρούμεθα, ἀνθ' ὧν ἡμᾶς ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν
ἐκείνους· τοῦτο οὖν ἐξήμαρτεν ὁ μίνως ἀπεχθόμενος ἡμῖν· ὅθεν
δὴ ὅσου ἐρωτᾷς κακοδοξότερος γέγονεν· ἐπεὶ ὅτι γε ἀγαθός τε ἦν
νόμιμος, ὅπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, νομεὺς ἀγαθός, τοῦτο μέγι-
στον σημεῖον, ὅτι ἀκίνητοι αὐτοῦ οἱ νόμοι εἰσίν· ἅτε τοῦ ὄντος περὶ
πόλεως οἰκήσεως ἐξευρόντος εὖ τὴν ἀλήθειαν: δοκεῖς μοι ὦ σώκρατες
εἰκότα τὸν λόγον εἰρηκέναι: οὐκοῦν εἰ ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, δοκοῦσί
σοι παλαιοτάτοις κρῆτες οἱ μίνω καὶ ῥαδαμάνθυος πολῖται,
νόμοις χρῆσθαι; φαίνονται: οὗτοι ἄρα τῶν παλαιῶν ἄριστοι
νομοθέται γεγόνασι, νομῆς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν· ὥσπερ καὶ
ὅμηρος ἔφη ποιμένα λαῶν εἶναι τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν: πάνυ μὲν
οὖν: φέρε δὴ πρὸς Διὸς φιλίου, εἴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ὁ τῷ σώματι νομο-
θέτης ἀγαθὸς καὶ νομεύς, τί ἐστι ταῦτα ἃ διανέμων τὸ σῶμα
βέλτιον αὐτὸ ποιεῖ, εἴποιμεν ἂν καλῶς τε καὶ διὰ βραχέων

— ιουμεξιναν est une faute, il faut ηλεξιναν. J.T.

ἐπὶ τὰ δεξιὰ

μετὰ δὲ quelque chose que cela signifie?

Diodor. Sicul.
Bibliothe. Hisper.
libri XVIII. initio.

quæ Legimus excerpta sunt
ex eodem libro, sed non eadem
loco.

ὅμοσε δ' ἐκεῖσε ἐβόα τοὺς πολίτους,
ὅ τοὺς μὲν ἥδη μαλθακοὺς ἐν ἡδοναῖς
πολὺν χρόνον καὶ πᾶσι λυμαινομένους
ὀλίγῳ τινὶ καὶ πρὸς μάχην ἐπιστρέψας
ὁ δ' αὐτὸς ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸν πόλεμον
ἐκ τῶν ἀπόρων τε καὶ πενήτων ἐκτήσατο.
ὃς καὶ τὸν ἀνδρεῖον τε καὶ πολεμικὸν τρόπον
ἐν τοῖς κινδύνοις ἐνέβαλε τοῖς πολίταις,
ὃς καὶ τὸ φιλότιμον ἐνέσπειρεν μέγα
τοῖς μὴ πρὸ τοῦ τοῦτο κεκτημένοις,
ὃς καὶ τὸ φιλοκίνδυνον ἐνεποίησε πᾶσιν
καὶ τὸ πολυθρύλητον ἐκφράζεται βίον·
τοῦτον τοιοῦτος ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐγένετο·
ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐκεῖνος ἐβασίλευσεν·
ὃν μακαρίσαι τοὺς ἐπὶ τούτου γενομένους
καὶ τοὺς ἐπὶ τούτου πολιτεύσαντας εἰκός·

ὁ δὲ μισῶν τὸν ἄνδρα καὶ φθονῶν τὴν τύχην,
ὅστις ποτ' ἦν οὗτος, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα,
ἐφ' ἑκάστῳ δὲ τῶν πεπραγμένων
ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηγούμενος τὰ πράγματα,
ἐν τοῖς ἀπορρήτοις τε καὶ κρυπτοῖς λόγοις
ἐν τοῖς ἑταίροις τε καὶ φίλοις ἐν τοῖς πότοις
ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς τε καὶ παιδικοῖς λόγοις
ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς κλίνης τε καὶ τῆς εὐνῆς,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς τραπέζης τε καὶ τοῦ δείπνου,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τε καὶ τῶν συλλόγων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν γυμνασίων τε καὶ παλαιστρῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν περιπάτων τε καὶ τῶν ἀνδρεώνων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀναπαύσεων τε καὶ τῶν ἀναστροφῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀσχολιῶν τε καὶ τῶν σπουδῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἑορτῶν τε καὶ τῶν πανηγύρεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν θεάτρων τε καὶ τῶν ἀκροάσεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀγώνων τε καὶ τῶν θεαμάτων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν τε καὶ τῶν βουλευτηρίων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τε καὶ τῶν κριτηρίων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν ἐπιτροπῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν στρατειῶν τε καὶ τῶν ἐκστρατειῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὁδοιπορικῶν τε καὶ τῶν ναυτικῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀποδημιῶν τε καὶ τῶν ἐπανόδων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν οἰκήσεων τε καὶ τῶν ἐπαύλεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τε καὶ τῶν κτημάτων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν προσόδων τε καὶ τῶν ἐκφορίων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐμπορίων τε καὶ τῶν ἐργαστηρίων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τε καὶ τῶν ἀργυρικῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων τε καὶ τῶν ἐγγραφῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν τε καὶ τῶν ἐνδείξεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐνοικήσεων τε καὶ τῶν μισθώσεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀποστασίων τε καὶ τῶν διαλύσεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν διαθηκῶν τε καὶ τῶν κληρονομιῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπιτροπῶν τε καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν τε καὶ τῶν ἐπικλήρων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν γάμων τε καὶ τῶν ἐκγαμιῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τεκνοποιιῶν τε καὶ τῶν ἐκθέσεων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τροφῶν τε καὶ τῶν ἐκτροφῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν παιδευτηρίων τε καὶ τῶν διδασκάλων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν γραμματείων τε καὶ τῶν γραμματικῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μουσείων τε καὶ τῶν μουσικῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν γυμνασίων τε καὶ τῶν παιδοτρίβων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν παλαιστρῶν τε καὶ τῶν ἀλειπτῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὀρχηστρῶν τε καὶ τῶν ὀρχηστῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν θεάτρων τε καὶ τῶν ὑποκριτῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀγώνων τε καὶ τῶν ἀθλητῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππικῶν τε καὶ τῶν ἱππέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν κυνηγεσίων τε καὶ τῶν κυνηγετῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυονικῶν τε καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὀρνιθοθηρικῶν τε καὶ τῶν ὀρνιθοθηρῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἰχθυοθηρικῶν τε καὶ τῶν ἰχθυοθηρῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν θηροτροφείων τε καὶ τῶν θηροτρόφων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίτων τε καὶ τῶν ἀβροδιαιτητῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἑστιάσεων τε καὶ τῶν ἑστιατόρων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μαγειρείων τε καὶ τῶν μαγείρων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὀψοποιείων τε καὶ τῶν ὀψοποιῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ζωγραφείων τε καὶ τῶν ζωγράφων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀνδριαντοποιείων τε καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν λιθουργείων τε καὶ τῶν λιθουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν χαλκείων τε καὶ τῶν χαλκέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν σιδηρείων τε καὶ τῶν σιδηρέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ξυλείων τε καὶ τῶν ξυλέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν λιθείων τε καὶ τῶν λιθέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὀστείων τε καὶ τῶν ὀστέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν κεραμείων τε καὶ τῶν κεραμέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὑαλείων τε καὶ τῶν ὑαλέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μεταλλείων τε καὶ τῶν μεταλλέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀργυρείων τε καὶ τῶν ἀργυρέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν χρυσείων τε καὶ τῶν χρυσέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐλεφαντείων τε καὶ τῶν ἐλεφαντέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν κεραμικῶν τε καὶ τῶν κεραμέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὑαλουργείων τε καὶ τῶν ὑαλουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μεταλλουργείων τε καὶ τῶν μεταλλουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀργυρουργείων τε καὶ τῶν ἀργυρουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν χρυσουργείων τε καὶ τῶν χρυσουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐλεφαντουργείων τε καὶ τῶν ἐλεφαντουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν κεραμικῶν τε καὶ τῶν κεραμέων,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὑαλουργείων τε καὶ τῶν ὑαλουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν μεταλλουργείων τε καὶ τῶν μεταλλουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀργυρουργείων τε καὶ τῶν ἀργυρουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν χρυσουργείων τε καὶ τῶν χρυσουργῶν,
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐλεφαντουργείων τε καὶ τῶν ἐλεφαντουργῶν,

ὁ μὲν οὖν ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐν τοιούτοις καιροῖς
ἐν τοιούτοις πράγμασιν ἐν τοιούτοις χρόνοις
ἐν τοιούτοις ἔργοις ἐν τοιούτοις λόγοις
ἐν τοιούτοις ἤθεσιν ἐν τοιούτοις τρόποις
ἐν τοιούτοις βίοις ἐν τοιούτοις ἐπιτηδεύμασιν
ἐν τοιούτοις ἐπιτηδεύσεσιν ἐν τοιούτοις ἀσκήσεσιν
ἐν τοιούτοις γυμνασίοις ἐν τοιούτοις παλαίσμασιν
ἐν τοιούτοις ἀγῶσιν ἐν τοιούτοις ἀθλήμασιν
ἐν τοιούτοις θεάτροις ἐν τοιούτοις ὑποκρίσεσιν
ἐν τοιούτοις ἱππικοῖς ἐν τοιούτοις κυνηγεσίοις
ἐν τοιούτοις ἀλεκτρυονικοῖς ἐν τοιούτοις ὀρνιθοθηρικοῖς
ἐν τοιούτοις ἰχθυοθηρικοῖς ἐν τοιούτοις θηροτροφείοις
ἐν τοιούτοις ἀβροδιαίτοις ἐν τοιούτοις ἑστιάσεσιν
ἐν τοιούτοις μαγειρείοις ἐν τοιούτοις ὀψοποιείοις
ἐν τοιούτοις ζωγραφείοις ἐν τοιούτοις ἀνδριαντοποιείοις
ἐν τοιούτοις λιθουργείοις ἐν τοιούτοις χαλκείοις
ἐν τοιούτοις σιδηρείοις ἐν τοιούτοις ξυλείοις
ἐν τοιούτοις λιθείοις ἐν τοιούτοις ὀστείοις
ἐν τοιούτοις κεραμείοις ἐν τοιούτοις ὑαλείοις
ἐν τοιούτοις μεταλλείοις ἐν τοιούτοις ἀργυρείοις
ἐν τοιούτοις χρυσείοις ἐν τοιούτοις ἐλεφαντείοις
ἐν τοιούτοις κεραμικοῖς ἐν τοιούτοις ὑαλουργείοις
ἐν τοιούτοις μεταλλουργείοις ἐν τοιούτοις ἀργυρουργείοις
ἐν τοιούτοις χρυσουργείοις ἐν τοιούτοις ἐλεφαντουργείοις
ἐν τοιούτοις κεραμικοῖς ἐν τοιούτοις ὑαλουργείοις
ἐν τοιούτοις μεταλλουργείοις ἐν τοιούτοις ἀργυρουργείοις
ἐν τοιούτοις χρυσουργείοις ἐν τοιούτοις ἐλεφαντουργείοις

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

FIN

Grec 1642

entier

R 8041

11132

: 10

LM

17.12.84